

„versnipperd” waren. Maar mijn hemel, die versnippering, dat was het immers juist, waardoor de generaal ze niet baas kon worden!

Wat de lijn door het eiland betreft, die heeft men getrokken. Het is de beroemde *trocha*, een soort van droge gracht, dwars door het smalste deel van Cuba heen, ongeveer op de grens tusschen de provinciën Havana en Pinar del Rio (de westelijkste). Aan die gracht lagen eenige sterke forten en waren op zekere afstanden versterkingswerken opgeworpen. De bergstreek, in welker ontoegankelijkste schuilplaatsen Maceo en zijn mannen leefden, werd door een kring van fortjes omgeven. Er werd daarna inderdaad meer gevochten dan vroeger, maar de *trocha* bleek al evenmin onoverkomelijk als andere Chineesche muren.

Na de komst van generaal Weyler heeft de publieke opinie in de Vereenigde Staten zich eerst recht voor het Cubaansche vraagstuk warm gemaakt. Comité's der opstandelingen (de *junta's*) zijn in de voornaamste Noord-Amerikaansche staten aan het werk. De stelling van Munroe is uitgebreid tot een leer, welke verkondigt dat al wat er met het werelddeel Amerika voorvalt, in betrekking tot niet-Amerikaansche staten, de bemoeiing der Unie natuurlijk trekt. Vandaar de beweging ten gunste van onafhankelijkheid van Cuba, van erkenning van de Cubanen als oorlogvoerende partij, of van bemiddeling der staten, om een einde aan den oorlog te maken. Die beweging blijkt zeer machtig te zijn. President Cleveland heeft er reeds vroeger weerstand aan geboden; maar in zijn jongst verschenen boodschap klinkt het toch al, onder al de beleefdheden aan het adres van Spanje door: dat, i n d i e n bleek dat Spanje niet in staat was een eind aan den oorlog te maken, de Unie zich gerechtigd zou achten tusschenbeide te komen.

In den Senaat en het Huis van Afgevaardigden is de meerderheid al lang voor de Cubanen gewonnen. De Senaats-commissie voor de buitenlandsche zaken heeft zich met algemeene stemmen verklaard voor een motie, strekkende om de onafhankelijkheid van Cuba te erkennen en de *bons offices* (gelijk het in de volkenrechtelijke taal heet) aan te bieden om den krijg te beëindigen. Het Congres (de twee Huizen gezamenlijk) bezit het middel om het *veto* van den President te overwinnen. Of het daarvan gebruik zal maken, is een vraag van meer belang voor Cleveland en Olney, dan voor ons. Want de tusschenkomst der Unie — tenzij Spanje spoedig den opstand dempt — is nu een quaestie van tijd geworden. In Maart aanvaardt Mac Kinley het bewind en men kan er zoo goed als zeker van zijn dat deze gebruik zal maken van het probate middel om zich dadelijk populariteit te verwerven ook bij de tegenstanders.

Het is dus nu Spanje geraden zich te haasten; bij dagen te rekenen en niet meer bij de maanden van generaal Weyler.

Kort na het verschijnen van de boodschap, die in Spanje opgewondenheid en verbittering wekte, kwam het bericht van den dood van Maceo. Het werd eerst niet geloofd. Maceo was al twintigmaal gesneuveld en herrezen. Maar het werd bevestigd en herhaald. In Spanje gelooft men het nu en er is algemeene blijdschap over den dood van hem, die de ziel van den opstand